NORAKSTS
Lieta Nr.142196911
1-0152-13/5

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U M S

LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Rīgā 2013.gada 15.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Inga Juhņeviča,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *D.G.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *D.G.* (*/personas kods/*) sūdzības par Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes Sabiedriskās kārtības sargāšanas nodaļas priekšnieka 2011.gada 22.marta lēmuma Nr.D57/07/34 (administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums Nr.108331820) atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 01.februārī Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes inspektors noformēja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu Nr.108331820 (turpmāk – protokols-paziņojums), par to, ka 2011.gada 1.februārī pulksten 10.30 transportlīdzeklis *Lexus* ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – Transportlīdzeklis) novietots stāvēšanai Rīgā, */adrese 2/*, 522. ceļa zīmes darbības zonā, tādējādi neievērojot Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk tekstā – Ceļu satiksmes noteikumi) 136.3.punktā noteiktās prasības. Līdz ar to transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas

Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 149.[10].panta piektās daļas 12.punkta pārkāpumu un par to nolemts uzlikt naudas sodu Ls 30 apmērā.

Ar Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes 2011.gada 22.marta lēmumu Nr.D57/07/34 (turpmāk – Lēmums) protokols – paziņojums atstāts negrozīts. Lēmumā norādīts, ka Transportlīdzeklis bija noveidots 522. ceļa zīmes (papildzīme Nr.842 „Izņemot ar RP SIA „*/Nosaukums/*" atļaujām") darbības zonā bez RP SIA „*/Nosaukums/*" atļaujas. No Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punkta un 5.punkta izriet, ka persona, pārvietojoties pa brauktuvi iekšpagalmā ar vai bez transportlīdzekļa, piedalās ceļu satiksmē. Ceļus satiksmes noteikumi nosaka, ka stāvēt aizliegts uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.zīmi. Administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietai, ievērojot Ceļu satiksmes noteikumu prasības, piebraukt iespējams vienīgi caur iebrauktuvi pie nama */adrese 2/*, Rīgā, savukārt pie tā ir izvietota ceļa zīme Nr.522 (papildzīme Nr.842 „Izņemot ar RP SIA „*/Nosaukums/*" atļaujām"). Ar administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem (ziņojumu, foto fiksācijām, protokolu-paziņojumu) pilnībā pierādīts, ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai 522.ceļa zīmes darbības zonā, neievērojot Ceļu satiksmes noteikumu prasības.

[2] 2011.gada 27.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemta *D.G.* (turpmāk – sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Lēmuma atcelšanu.

Sūdzības iesniedzējs sūdzību pamato uz turpmāk norādītajiem apstākļiem.

[2.1] Protokols - paziņojums ir noformēts nepamatoti, jo sūdzības iesniedzējs un Transportlīdzeklis protokola noformēšanas laikā nav piedalījies ceļu satiksmē, jo Transportlīdzeklis bija novietots nevis uz pagalmā esošā ceļa, bet gan atradies ārpus jebkāda ceļa. Nama */adrese/* pagalmu nama īpašniece ir noklājusi ar dārza flīzēm un pēc tā konfigurācijas to nevar izmantot ceļu satiksmei, bet var izmantot atpūtas vajadzībām un priekšmetu, t.sk., auto, novietošanai. Šo teritoriju nosacīti var uzskatīt par pagalma teritoriju un nevar uzskatīt par ceļu.

[2.2] Protokolā-paziņojumā kā pārkāpuma vieta ir minēta Rīgā, */adrese 2/*, savukārt sūdzības iesniedzējs norāda, ka automašīnu stāvēšanai novietojis nekustamajā īpašumā Rīgā, */adrese/*, kas pieder *V.R.* un ar kuras atļauju transportlīdzeklis novietots šajā teritorijā.

Protokolā-paziņojumā norādītā ceļazīme attiecas tikai uz pagalmu Rīgā, */adrese 2/*, bet nekādā ziņā neattiecas uz blakus esošo nekustamo īpašumu Rīgā, */adrese/*. Automašīnas stāvēšanas noteikumus privātajā teritorijā (pagalmos) nosaka īpašnieks, nevis publiskās varas institūcijas. Vienam īpašumam paredzētā ceļa zīme nevar attiekties uz blakus esošo īpašumu. *V.R.*, atšķirībā no nama */adrese 3/* dzīvokļu īpašniekiem, nekad ar SIA „*/Nosaukums/*" īpašuma pārvaldīšanas līgumu nav slēgusi, tad nav saprotams kādā veidā ceļa zīme Nr.522 var attiekties uz nekustamo īpašumu Rīgā, */adrese/*.

[2.3] Pie nama */adrese 2/* var iebraukt arī no namīpašuma */adrese/* teritorijas, bet pie izbrauktuves no turienes nav uzstādīta neviena zīme. Transportlīdzekli pagalmā bija novietojis jau ziemā, kad nekāda aizlieguma zīme pie nama */adrese 2/* nebija izvietota. Pat tad, ja sūdzības iesniedzējs kādus centimetrus būtu iebraucis nama */adrese 2/*, teritorijā pat tādā

gadījumā viņu nevarētu saukt pie atbildības, jo nekādai stāvēšanas aizlieguma zīmei garām nebija pabraucis.

[3] 2011.gada 22.jūlijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti iestādes Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas paskaidrojumi par sūdzību. Rīgas domes Rīgas pašvaldības policija sūdzību neatzīst, balstoties uz pārsūdzētajā Lēmumā norādītajiem apsvērumiem.

[4] Sūdzības iesniedzējs tiesas sēdē sūdzību uzturēja. Tiesas sēdē sūdzības iesniedzējs paskaidroja, ka, lai piekļūtu vietai, kurā nekustamā īpašuma īpašniece ļauj novietot transportlīdzekli, ir nepieciešams izbraukt caur */adrese/* nama pagalmu, kur tika uzstādīta 522.ceļa zīme ar 842.papildzīmi. Papildzīme pieprasa caurlaidi, lai novietotu automašīnu */adrese 2/*. Sūdzības iesniedzēja automašīna atradās */adrese/*, kur caurlaide nav nepieciešama. */adrese 3/* teritorijā nav uzlikta zīme, ka šī zona beidzas šajā teritorijā (sūdzības iesniedzējs norāda kartē Transportlīdzekļa atrašanās vietu un atzīmē ar punktu A; *lietas 38.lapa*). Sūdzības iesniedzējs iebrauca caur */adrese/*, kas ir vienīgā piekļuves vieta teritorijai */adrese/* (sūdzības iesniedzējs norāda kartē Transportlīdzekļa braukšanas ceļu un ceļa zīmes atrašanās vietu atzīmē ar punktu B; *lietas 38.lapa*). Iebraucot teritorijā, sūdzības iesniedzējs zināja, ka ir uzstādīta konkrētā ceļa zīme, bet Transportlīdzekli novietoja */adrese/*, uz kuru šī ceļa zīme neattiecas. Vieta, kur novietoja Transportlīdzekli, ir paredzēta braukšanai. Šī teritorija nav norobežota no ceļa, kas ved no blakus esošā nama teritorijas. Sūdzības iesniedzējs dzīvo */adrese 3/* namā, kas pieder *V.R.* un kas ir daudzdzīvokļu māja.

Iestādes pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies. Tiesa neierašanos uz tiesas sēdi atzīst par neattaisnotu un izskata lietu bez tā klātbūtnes.

Motīvu daļa

[5] Ar Lēmumu sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības par Ceļu satiksmes noteikumu 136.3.punkta pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta LAPK 149.^{10} panta piektās daļas 12.punktā.

Ceļu satiksmes noteikumu 135.11.punkts noteic, ka aizliegts stāvēt 327.ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329.ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi.

Saskaņā ar LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktu par stāvēšanu 327.ceļa zīmes darbības zonā un attiecīgi nepāra vai pāra datumos 328. vai 329.ceļa zīmes darbības zonā, kā arī uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

[6] No lietas materiāliem un tiesas sēdē sūdzības iesniedzēja sniegtajiem paskaidrojumiem tiesa konstatē, ka lietā nav strīda, ka sūdzības iesniedzējs protokolā – paziņojumā norādītajā laikā bija novietojis Transportlīdzekli stāvēšanai pie */adrese/* nama,

Rīgā, vietā, kas fiksēts fotoattēlos (*lietas 20.lapa*). Tas, ka protokolā – paziņojumā bija iespējams precīzāk norādīta pārkāpuma fiksēšanas vietas adresi, jo Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai tuvāk */adrese 3/* nama otrajam korpusam, nekā */adrese/* namam, pēc būtības nemaina faktu, ka pieteicējs, novietojot transportlīdzekli stāvēšanai konkrētajā vietā, ņemot vērā, ka Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona inspektora shēmā norādītā Transportlīdzekļa stāvēšanas vieta *(lietas 22.lapa)* pamatā sakrīt ar pieteicēja norādīto Transportlīdzekļa stāvēšanas vietu *(lietas 38.lapa, punkts A)* un šī vieta atrodas */adrese/* nama tuvumā.

Lietā nav strīda, ka iebraukšana vietā, kurā Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai, bija iespējama tikai pa ceļu pa */adrese/* nama teritoriju un uz minētā ceļa bija izvietota 522.ceļa zīme ar papildzīmi Nr.842 „Izņemot ar RP SIA „*/Nosaukums/*" atļaujām". Tāpat lietā nav strīda, ka, iebraucot un novietojot Transportlīdzekli stāvēšanai konkrētajā vietā, sūdzības iesniedzējs zināja, ka ir izvietotas konkrētās zīmes un ka sūdzības iesniedzēja Transportlīdzeklim nebija RP SIA „*/Nosaukums/*" atļaujas.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka uz konkrēto vietu, kur Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai, 522.ceļa zīmes darbība neattiecas, jo ceļa zīme attiecas tikai uz pagalmu Rīgā, */adrese 2/*, bet nekādā ziņā neattiecas uz blakus esošo nekustamo īpašumu Rīgā, */adrese/*. Vienam īpašumam paredzētā ceļa zīme nevar attiekties uz blakus esošo īpašumu. Turklāt sūdzības iesniedzējs, norādīja, ka Transportlīdzeklis bija novietots pagalmā, kuru nevar izmantot ceļu satiksmei, bet var izmantot atpūtas vajadzībām un priekšmetu, t.sk., auto, novietošanai. Šo teritoriju nosacīti var uzskatīt par pagalma teritoriju un nevar uzskatīt par ceļu.

[7] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 5.punktu ceļu satiksme ir attiecības, kas rodas pārvietojoties pa ceļiem ar transportlīdzekļiem vai bez tiem. Ceļa legāldefinīcija sniegta Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punktā. Proti, minētā norma noteic, ka ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas); ceļa kompleksā ietilpst ceļš, mākslīgās būves (tilti, satiksmes pārvadi, tuneļi, caurtekas, ūdens novadīšanas ietaises, atbalsta sienas un citas būves), ceļu inženierbūves (pasažieru sabiedrisko transportlīdzekļu pieturvietas un paviljoni, bremzēšanas un paātrinājuma joslas, transportlīdzekļu stāvvietas, atpūtas laukumi, veloceliņi un ietves, ceļu sakaru un apgaismojuma līnijas un citas inženierbūves), satiksmes organizācijas tehniskie līdzekļi (ceļa zīmes, luksofori, signālstabiņi, aizsargbarjeras, gājēju barjeras, vertikālie un horizontālie ceļa apzīmējumi un citi tehniskie līdzekļi).

Tātad ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija.

Tiesa atzīst, ka arī vieta, pa kuru ir paredzēta automašīnu braukšana un kas paredzēta automašīnu novietošanai stāvēšanai, ir ceļš – satiksmei izbūvēta teritorija.

Sūdzības iesniedzējs pieteikumā tiesai ir norādījis, kā arī tiesas sēdē paskaidroja, ka vieta, kur viņš novietoja Transportlīdzekli, ir paredzēta automašīnu novietošanai un tā nav norobežota no ceļa, kas ved no blakus esošā nama pagalma teritorijas. No minētā ir secināms,

ka Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai uz ceļa, proti, teritorijā, kas ir izbūvēta satiksmei - pa šo teritoriju ir paredzēta transportlīdzekļu pārvietošanās, galvenokārt lai nodrošinātu transportlīdzekļu piekļuvi dzīvojamai ēkai un novietotu transportlīdzekli stāvēšanai.

Šādu secinājumu apstiprina arī citos normatīvajos aktos ietvertais regulējums. Piemēram, Rīgas domes 2008.gada 8.jūlija saistošo noteikumu Nr.125 „Rīgas pilsētas teritorijas kopšanas un būvju uzturēšanas noteikumi" 1.9.apakšpunktā piebraucamais ceļš definēts kā ceļš, kas šķērso vienu vai vairākus zemesgabalus, nodrošinot piebraukšanu pie viena vai vairākiem zemesgabaliem. Šo noteikumu 1.6.punktā definēts iekšpagalma jēdziens, nosakot, ka tā ir ārtelpa māju apbūvē, kuru ierobežo brīvi stāvošas vai savienotas mājas un kas paredzēta šo māju iedzīvotāju primāro rekreācijas un saimniecisko vajadzību nodrošināšanai. (..). Saimnieciskās vajadzības nodrošina piebraucamie ceļi ar transportlīdzekļu novietnēm, atkritumu tvertņu novietnes, nojumes veļas žāvēšanai u.tml.

Tiesas ieskatā, apstāklis, ka ceļš atrodas privātpersonai piederošas daudzdzīvokļu mājas pagalmā jeb blakusteritorijā un tam ir citādāks segums, nekā ceļam, kas ved no blakus esošā nama pagalma teritorijas, pats par sevi nenozīmē, ka tādējādi šāds ceļš neietilptu ceļa jēdzienā un uz to nebūtu attiecināmi ceļu satiksmi regulējošie noteikumi. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 1.punktu ceļa īpašnieks var būt arī fiziska persona un Ceļu satiksmes likums un Ceļu satiksmes noteikumi neparedz, ka minētās tiesību normas nav piemērojamas attiecībā ceļu, kas šķērso privātīpašumu vai kuram ir kāda konkrēta veida segums. Blakusteritorija un ceļš, kur Transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai, nav norobežots no pārējās teritorijas (piemēram, ar žogu) un ir pieejams ikvienai personai publiskai lietošanai. Līdz ar nav pamats uzskatīt, ka tikai nekustamā īpašuma īpašnieks ir tiesīgs noteikt to personu loku, kas var lietot minēto teritoriju un uz minēto teritoriju neattiecas ceļu satiksmes noteikumu prasības.

[8] Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 298.16.apakšpunktam 522.ceļa zīme „Stāvēšanas aizlieguma zona" noteic aizliegumu stāvēt uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.zīmi. Savukārt Ceļu satiksmes noteikumu 136.3.apakšpunkts tostarp noteic, ka aizliegts stāvēt uz visiem ceļiem teritorijā, kurā iebraukšana apzīmēta ar 522.ceļa zīmi. Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumi 298.17.punktam 523.ceļa zīme „Stāvēšanas aizlieguma zonas beigas" atceļ ar 522. zīmi noteikto ceļu satiksmes režīmu.

No minētajām tiesību normām izriet, ka 522.ceļa zīme attiecas uz visiem ceļiem, kas atrodas teritorijā aiz minētās ceļa zīmes, līdz vietai, kur ir izvietota 523. ceļa zīme, kas atceļ stāvēšanas aizlieguma režīmu.

Konkrētajā gadījumā pirms vietas, kur bija novietots Transportlīdzeklis, 523.ceļa zīme nebija izvietota. Līdz ar to tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzējs bija novietojis Transportlīdzekli stāvēšanai 522.ceļa zīmes darbības zonā.

Papildus, tiesa norāda, ka no Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punkta un 38.panta pirmās daļas nosacījumiem izriet, ka ceļa zīme ir ceļu satiksmes organizācijas tehniskais

līdzeklis. Minētā likuma 19.panta pirmā daļa tostarp noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāievēro ceļa zīmju prasības.

Tiesību doktrīnā norādīts, ka ceļa zīmes ir atzīstamas par īpaša veida administratīvajiem aktiem, kas ietver vispārēju rīkojumu (*sk. J.Briede. Administratīvais akts. Rīga: Latvijas Vēstnesis, 2003, 118.lpp.; sal. R.Schmidt. Allgemeines Verwaltungsrecht. 11.Auflage. Grasberg bei Bremen: 2007, S.157, 188-189*). Citiem vārdiem, tās vispārīgi noteic vispārsaistošas prasības ceļu satiksmes dalībniekiem. Uz ceļa zīmēm tāpat kā uz jebkuru administratīvo aktu attiecas vispārīgie administratīvā akta spēkā esības nosacījumi. Proti, administratīvais akts ir spēkā, līdz tas ir izpildīts vai citādi zaudējis spēku (piemēram, tas ir atcelts). Tomēr, kamēr administratīvais akts ir spēkā, tā prasības akta adresātiem ir jāievēro. Akta adresāta subjektīvs uzskats par akta spēkā esību (un secīgi arī par tā saistošo iedarbību) nevar būt par pamatu no akta izrietošo pienākumu neievērošanai.

Konkrētajā situācijā, ņemot vērā, ka bija uzstādīta attiecīga ceļa zīme, kura nepārprotami noteica prasību vadītājam ievērot aizliegumu novietot stāvēšanai transportlīdzekli (izņemot, ja transportlīdzekļa vadītājam ir attiecīga atļauja). Konkrētā ceļa zīme nekādā veidā nenoteic, ka tās darbība attiecas tikai uz */adrese/*.namam pieguļošo teritoriju. Līdz ar to, tiesas ieskatā, sūdzības iesniedzējam nebija nekāda tiesiska pamata uzskatīt, ka attiecīgās ceļa zīmes darbība neattiecas uz zīmei sekojošo transportlīdzekļu satiksmei izbūvēto teritoriju (piebraucamo ceļu), t.sk., */adrese 3/*.namam pieguļošajā teritorijā.

[9] Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem - administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu (*lietas 19.lapa*), fotoattēliem (*lietas 20.lapa*), Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona inspektora dienesta ziņojumu un shēmu (*lietas 21.-22.lapa*) un sūdzības iesniedzēja paskaidrojumiem – ir pierādīts, ka sūdzības iesniedzējs ir vainīgs Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.^{10}panta piektās daļas 12.punktā paredzētā pārkāpuma izdarīšanā.

[10] LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 12.punkta sankcija par izdarīto administratīvo pārkāpumu paredz transportlīdzekļa vadītājam uzlikt naudas sodu 30 latu apmērā, kas arī tika piemērots sūdzības iesniedzējam.

Ņemot vērā, ka likumdevējs par konkrēto pārkāpumu ir noteicis tikai vienu iespējamu soda veidu un apmēru, tā apmēru neietekmē LAPK 32.panta otrajā daļā noteiktie apstākļi, kas parasti būtu jāņem vērā, nosakot piemērojamo sodu, proti, pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi. Tas nozīmē, ka ne iestāde, ne arī tiesa nevar noteikt citu soda apmēru, ja administratīvais pārkāpums ir konstatēts un ir pamats personu saukt pie administratīvās atbildības.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka iestāde pamatoti piemērojusi sūdzības iesniedzējam naudas sodu Ls 30.

Līdz ar to Lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]panta sesto daļu un 289.[18]panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes Sabiedriskās kārtības sargāšanas nodaļas priekšnieka 2011.gada 22.marta lēmumu Nr.D57/07/34 (administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums Nr.108331820), bet *D.G.* sūdzību **noraidīt**.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* I.Juhņeviča

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____I.Juhņeviča
Rīgā 2013.gada 15.martā